

Maryam Ghazala Naqibullah er en af kvinder, der har fået en ny start efter at have taget 9. klasse i Brøndby Strand. Drømmen er at blive sygeplejerske.

EN UDDANNELSE ÆNDRER HELE DIT LIV

I Brøndby har de succes med at **HJÆLPE KVINDER MED ANDEN ETNISK BAGGRUND I UDDANNELSE OG IND PÅ ARBEJDSMARKEDET**. Det betyder højere livsindkomst, flere hænder i velfærdsfagene og bedre muligheder for at støtte næste generation.

 GITTE JOHANSEN
 NICOLAI LORENZEN

BRØNDBY STRAND LIGGER 20 minutters gåtur fra havet. Bag vinduerne i det almene boligbyggeri bor en gruppe kvinder, hvis dage i mange år er gået med at passe børn og mand.

– Vi har kvinder, der har boet i Brøndby Strand i 10 eller 15 år, som aldrig har været nede på stranden. De har aldrig været i skoven eller en tur til København. Når de begynder at gå i skole her hos os, lærer de ikke kun dansk. De får et helt nyt liv, siger Bo Mouritzen, sekretariatsleder i Brøndby Strand Projektet.

Ikkevestlige kvinder på langvarig forsøgelse har gennem årtier været i politikernes søgelys. Gruppen er ofte italesat som tung og vanskelig, og trods utallige integrationstiltag og en ændret arbejdsmarkedspolitik er cirka

halvdelen i aldersgruppen 16-64 år fortsat ikke i arbejde.

Men i Brøndby Strand har en indsats, der begynder med, at kvinderne tager 9. klasse for voksne i deres lokalområde, vist sig at være en succes.

– Det er en gruppe, som det danske system har svært ved at få kontakt til, og som der er meget negativ italesættelse omkring. Men når de får et tilbud, de kan se det fornuftige i, så oplever vi, at de udvikler sig hurtigt, siger Bo Mouritzen.

Resultaterne er imponerende. I dag er 85 procent af de kvinder, som har været gennem forløbet, i uddannelse. Flest som sosu-hjælpere og pædagogiske assistenter, mens enkelte prøver kræfter med en hf. 21 procent er kommet i job inden for fag som rengøring, kantine og ældrepleje.

Vi har kvinder, der har boet i Brøndby Strand i 10 eller 15 år, som aldrig har været nede på stranden. Når de begynder at gå i skole her hos os, lærer de ikke kun dansk. De får et helt nyt liv.

Bo Mouritzen
sekretariatsleder i Brøndby Strand

9. KLASSE I BRØNDBY STRAND

Det lokale skoletilbud er et samarbejde mellem den boligsociale helhedsplan **Brøndby Strand Projektet** og **Vestegnen HF & VUC**.

Boligorganisationen PAB stiller lokaler til rådighed, mens kommunen i nogle tilfælde tilbyder kvinderne at **beholde deres kontanthjælp i stedet for den lavere SU**.

Kursisterne tager først en basispakke på seks måneder og derefter **9. klasse for voksne på 12 måneder**.

49 kvinder har allerede været gennem forløbet, og **84 procent har gennemført**.

50 kvinder er i øjeblikket i gang med at tage 9. klasse i Brøndby Strand.

Hos Brøndbys borgmester, Maja Højgaard (S), er der stolthed over, at det med et frivilligt tilbud er lykkedes at åbne døren til det danske arbejdsmarked for netop disse kvinder.

– Når man besøger kvinderne, bliver man mindet om, at uanset hvor hårdt ens liv har været, så er det aldrig for sent at prøve igen. Her møder kvinderne andre, der ligner dem selv. Og når man går fra at være et menneske, der har haft det unikt svært, til at være en del af et fællesskab, der har fælles erfaringer, så kan man lettere hjælpe hinanden ud i livet, siger hun.

EN SVÆR GRUPPE Fælles for kvinderne er, at de er over 25 år. Nogle er analfabeter, mens andre har gået i skole i deres hjemland. Nogle er på kontanthjælp, mens mange er fa-

miliesammenførte og bliver forsørget af deres ægtefælle.

Undervisningen foregår i den nedlagte daginstitution Klydebo i lokalområdet. Det gør det lidt nemmere at omstille familielivet til en ny hverdag, hvor mor går i skole. Kvinderne er ofte ikke vant til at tage offentlig transport og står alene med ansvaret for at hente og bringe børn, indkøb og madlavning.

– Det skal kunne hænges sammen at gå i skole, samtidig med at man har børn og familie at tage sig af. Af samme grund begynder undervisningen først klokken 9, så man kan nå at aflevere børn i skole eller daginstitution inden, siger Anders Borregaard, der er teamleder og underviser på Klydebo.

85 %

af kvinderne er kommet i job eller uddannelse efter forløbet.

Kilde: Brøndby Strand Projektet

Sekretariatsleder Bo Mouritzen fortæller, at netop undervisning i lokalområdet, sene mødetider og et halvt års indledende basisforløb har en stor del af æren for, at det er lykkedes at få motiveret kvinderne til tilbuddet.

– Man kan spørge, hvorfor der skal tages så mange hensyn til denne gruppe. Men alternativet er, at der ikke sker noget. Når vi løfter dem, får vi flere hænder i velfærdsfagene, mødre, som kan tage del i deres børns skolegang, og kvinder, som får en indkomst, de betaler skat af. Derfor skal vi komme dem i møde både for deres skyld og for vores egen, siger Bo Mouritzen.

Også borgmester Maja Højgaard peger på gevinsterne for både samfundet og den enkelte. ►►

– Vi har en moralsk forpligtelse til at række ud og hjælpe disse mennesker, og læring virker altså bedst, når man er i et positivt fællesskab, siger hun, som samtidig peger på arven fra en fejlslagen integrationsindsats op gennem 1990'erne.

– I dag reparerer vi stadig på arven efter de tilflyttere, der slog sig på de manglende krav dengang. Men pendulet mellem tvang og frivillighed svinger hele tiden, og efter en årrække med fokus på pligt og tvang er vi nu ved at finde en bedre forståelse for, hvad der skal til for at nå disse kvinder og give dem en chance for at klare sig i det danske samfund, siger hun.

EN ENKELT TÅRE I den nedlagte daginstitution holder boligforeningens to boligsociale medarbejdere også til. Hos dem kan de studerende få hjælp til en lang række problemstillinger.

– Fordi vi sidder i samme hus, opnår de en stor fortrolighed, som gør, at kvinderne tør henvende sig om meget personlige ting. Det kan handle om alt fra vold i hjemmet til hjælp med et lægebesøg. Eller små praktiske ting som at søge fritidspas til børnene eller bestille et rejsekort, siger Anders Borregaard.

Basisforløbet efterfølges af 9. klasse med dansk, matematik, engelsk, samfundsfag og historie. Under hele forløbet lægges der vægt på at styrke fællesskabet mellem kvinderne.

I PERSPEKTIV

I midten af 1970'erne begyndte flere kvinder fra ikkevestlige lande at komme til Danmark via familiesammenføring. I begyndelsen gik kvinderne hjemme, uden at staten blandede sig, så længe deres ægtefælle forsørgede dem.

Efterhånden voksede det politiske fokus på de familiesammenførte kvinder, og man begyndte at bruge både pisk og gulerod for at få flere i arbejde.

Politikerne vedtog blandt andet et treårigt integrationsprogram, 24-årsreglen, 300-timersreglen og ghettoplanen.

Senest har regeringen fra 1. januar 2025 indført en 37-timers arbejdspligt for alle kontanthjælpsmodtagere, som ikke opfylder de gældende opholds- og beskæftigelseskrav.

Trods de mange indsatser har halvdelen af de kvinder, der har været på kontanthjælp i mere end 10 år, ikkevestlig baggrund.

Maryam Ghazala Naqibullah arbejder i dag på plejehjemmet Baldersbo, hvor snakken med både kollegaer og ældre hjælper hende med at blive bedre til dansk.

Børnene får pludselig en mor, der også går afsted om morgenen og oplever noget i løbet af dagen. Hun bliver en rollemodel.

Anders Borregaard
teamleder og underviser
på Klydebo

Der bliver arrangeret fællesspisninger, kunstprojekter og ture til København.

– Vi åbner verden for kvinderne og deres familier. De får helt nye livsmuligheder, når de lærer sproget og tjener deres egne penge. De er så stolte, når de kommer tilbage og fortæller mig, at de har bestået deres eksamen til sosu-hjælper. Det kan godt bringe en tåre frem i øjenkrogen, siger Anders Borregaard.

MOR ER ROLLEMODEL Anders Borregaard har været lærer, siden det første hold begyndte for fem år siden. Når han møder ind til et nyt hold, bliver han hver gang mødt af kvinder klædt i tykke frakker og sænkede blikke. Men efter et par måneder skifter stemningen. De mange lag tøj bliver færre, kvinderne kigger op, og engagementet vokser.

– I løbet af det første år blomstrer kvinderne op. De er sindssygt motiverede for at lære noget, og de får et helt nyt netværk. De inspirerer hinanden, og de begynder at mødes i weekenden og laver legeaftaler for deres børn, siger han.

På den måde påvirker skolegangen ikke kun kvinderne, men får betydning for hele familien.

– Børnene får pludselig en mor, der også går afsted om morgenen og oplever noget i løbet af dagen. En mor, som kan tale med sine børn om en større verden. Hun bliver en rollemodel, som også synes, at uddannelse er vigtigt, siger Anders Borregaard. ● gij@kl.dk

Danskerne kigger ikke på, hvilken familie du kommer fra, eller hvor stort dit hus er. Hvis du har talent, så får du en chance.

Maryam Ghazala Naqibullah
sosu-hjælper

– Jeg vil gerne vise mine børn, at intet er umuligt, hvis du er ambitiøs og har en god energi, siger Maryam Ghazala Naqibullah.

I DANMARK FÅR ALLE EN CHANCE

Som 36-årig begyndte Maryam Ghazala Naqibullah helt forfra og tog en dansk 9.-klasseeksamen. **DRØMMEN ER AT BLIVE SYGEPLEJERSKE.**

 GITTE JOHANSEN
 NICOLAI LORENZEN

MARYAM GHAZALA NAQIBULLAH kunne ikke et ord dansk, da hun blev gift og landede i en lejlighed i Brøndby Strand. – Jeg kunne ikke finde ud af Aula. Jeg kunne ikke skrive til lægen. Jeg var ked af det og græd. Men så tænkte jeg: Det hjælper ikke at klage. Sproget er det vigtigste. Du skal i gang med at lære dansk. Og så begyndte jeg at gå ned på biblioteket hver dag for at læse danske børnebøger, siger hun.

Maryam Ghazala Naqibullah er født i Kabul i Afghanistan. Hun har gået i skole i Pakistan og England og taler glimrende engelsk, men

hun indså hurtigt, at det danske sprog var nødvendigt for at få et godt liv i Danmark. Og da hun fik tilbuddet om at tage 9. klasse i Brøndby Strand, slog hun til.

– Jeg skal kunne det danske sprog, når jeg arbejder med ældre mennesker, som ikke taler godt engelsk. Jeg vil også gerne kende mere til den danske kultur, så jeg bedre kan forstå de ældres livshistorie, siger hun.

Efter 9. klasse besluttede Maryam sig for at tage en uddannelse som sosu-hjælper og arbejder i dag på plejehjemmet Baldersbo i Høje-Taastrup Kommune.

– Jeg tænkte, det var et godt fag, fordi der er gode jobmuligheder, og jeg er meget glad for mit job. Jeg har en sød chef og kan godt lide arbejdet med de ældre, siger hun.

Til februar går hun i gang med uddannelsen til sosu-assistent og har allerede en elevplads på plads i Brøndby Kommune.

– Mit mål er at blive sygeplejerske. Jeg vil gerne være en god rollemodel både for andre kvinder og for mine børn, siger hun.

ET GODT HOLD Maryam Ghazala Naqibullah kom til Danmark for at blive gift i et arrangeret ægteskab med sin mand, Khalid.

– Min mand er en god mand. Han er meget hjælpsom og støtter mig. Hvis jeg har travlt om morgenen, afleverer han børnene. Min mand er mærket af krigen, men vi er et godt hold. Han siger til mig, at hvis vi står sammen, så kan vi give vores børn positive tanker og hjælpe dem til at få et godt liv, siger hun.

Sammen har de tre børn. To piger på 5 og 9 år og en dreng på 13 år. De to ældste klarer sig godt i skolen, og Maryam bruger noget af sin nye løn på at købe lektiehjælp til sønnen.

– Jeg vil gerne have, at de bliver bedre til dansk, så de ikke får problemer i gymnasiet, siger hun.

Ambitionerne er høje, men der er ingen specifikke forventninger til børnene. For som Maryam siger til sin søn, behøver han ikke at læse til læge for at gøre hende stolt. Bare han finder noget, han er god til, og arbejder hårdt for det.

– Det bedste ved Danmark er, at alle får mulighed for at udvikle deres talent. Danskerne kigger ikke på, hvilken familie du kommer fra, eller hvor stort dit hus er. Hvis du har talent, så får du en chance. Intet er umuligt, hvis du har ambitioner og god energi, siger Maryam Ghazala Naqibullah og tilføjer:

– Jeg er 38 år gammel. Jeg var seks måneder, da jeg forlod mit hjemland. Vi kom hertil for at få et godt liv, og vi skal udnytte de muligheder, vi får her. Vi skal give noget tilbage til det land, vi nu bor i. ● gij@kl.dk